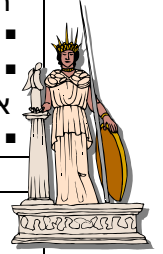

נושא הטרגדיה "אנטיגונה"

המחזה עוסק בהתנגשות בין שני חוקים מנוגדים:

חוק האלים	חוק המלך
<ul style="list-style-type: none"> ▪ חוק שנקבע ע"י האלים ▪ חוק נצחי ואוניברסלי, שאינו משתנה לעולם ▪ חוק שמייצג את המוסר הנצחי ▪ מעל לשיקולים אנושיים חולפים ▪ בלתי ניתן לערעור 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ חוק שנחקק ע"י בני אנוש ▪ חוק זמני ומשתנה לפי הנסיבות והתנאים, הזמן, המקום והאדם. ▪ יכול להיות גם חוק בלתי מוסרי ▪ מושפע מחולשות אנושיות ושיקולים אישיים ▪ ניתן לערעור ולשינוי
מיוצג ע"י אנטיגונה	מיוצג ע"י קריאון
נתמכת ע"י הנביא תרזיאס, היימון, זקני העם והעם כולו	נתמך בתחילה ע"י זקני העם, שמסירים את תמיכתם בהמשך

ההתנגשות (הקונפליקט) בין שני החוקים נובעת מכך שהאדם מנסה לשנות ולקבוע את גורלו. שתי הדמויות הראשיות - אנטיגונה וקריאון - בטוחים בצדקתם וביכולתם לשנות את צו הגורל.

קריאון דורש מן העם לפעול לפי חוק המלך. חוק זה קובע, כי מי שבגד בארצו לא יקבר אלא גופתו תושלך לכלבים. בכך הוא פועל בניגוד לחוק האלים, הקובע כי אין לפגוע בכבוד האדם באשר הוא אדם. קריאון דורש, למעשה, להפוך את החוק האנושי והזמני לחוק עליון על חוק האלים ומערער על תוקפו של חוק האלים. בכך הוא חוטא בחטא ההיבריס. הוא עושה זאת בניגוד לעצת הנביא תרזיאס, שהוא נציג האלים, וכן בניגוד לדעת אנטיגונה, היימון, זקני העם והעם כולו.

אנטיגונה, לעומתו, דורשת לפעול על פי חוק האלים ועל פי חוקי המוסר ולשמור על כבוד אחיה המת למרות שבגד. אנטיגונה יוצאת נגד חוק המלך - חוק שמחייב גם אותה. זהו אמנם חטא, אבל אי ציות לחוקי האלים הוא חטא גדול יותר. עקשנותה של אנטיגונה וצורת פעולתה נובעים אף הם מחטא ההיבריס ולכן גם היא נענשת.

מכיוון שגם אנטיגונה וגם קריאון מפרים את החוק וחוטאים בחטא ההיבריס, שניהם, בסופו של דבר, סובלים ונענשים. שניהם מהווים גיבורים טרגיים.